

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „O1“ SKUNDO**

2019 m. spalio 28 d. Nr. S-135 (7-110/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensčio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „O1“ (toliau – Pareiškėjas) 2019-08-26 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas) 2019-07-30 sprendimo Nr. 1A-161 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjo atstovas advokatas J. S., Atsakovo atstovas D. B. 2019-10-08 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas prašo panaikinti Muitinės departamento 2019-07-30 sprendimą Nr. 1A-161 dalyje, kuria buvo patvirtinta Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2018-05-30 patikrinimo ataskaita Nr. 8VM320037M.

Vilniaus TM 2018-05-30 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320037M, kuria nuspręsta, jog visos Pareiškėjo laikotarpiu nuo 2016 m. lapkričio mėn. iki 2017 m. rugpjūčio mėn. importuotos prekės, nurodytos patikrintose deklaracijose, turi būti klasifikuojamos TARIC kodu 1518 00 99 90, o ne kodu 1518 00 31 00, kaip buvo nurodęs Pareiškėjas; taip pat nuspręsta taikyti 7,7 proc. trečiųjų šalių importo muitą; tikslinti prekių aprašymą; keisti EID, nurodytose patikrinimo ataskaitos 1 priede, preferencijos kodą iš 140 į 100.

Vilniaus teritorinė muitinė nustatė, kad Įmonė importavo prekes (aliejų mišinius), skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto pramonėje, šias prekes deklaravo išleidimo į laisvą apyvartą procedūrai ir dėl prekių galutinio vartojimo taikė joms sumažintą 3,2 proc. muitą. Be to nustatė, kad įmonė importuotas prekes turėjo perdirbti taikant riebalų rūgščių esterinimą į komponentą, skirtą biodizelino gamybai, taip pat įvairių mechanizmų tepimui.

Galutinio vartojimo procedūrą Pareiškėjas vykdė pagal Leidimą taikyti specialiąją procedūrą, išskyrus tranzitą Nr. LT6VMGV023 (muitinės procedūra: galutinis vartojimas). Pagal leidimą numatytos prekės, kurioms įforminama muitinės procedūra, įskaitant Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) kodas: 1518 00 31 00 – gyvūniniai arba augaliniai riebalai, skirti naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą.

Vilniaus TM padarė išvadą, kad deklaracijose nurodytoms prekėms negali būti taikomas TARIC kodas 1518 00 31 00, o turėtų būti taikomas TARIC kodas 1518 00 39 00, kuriam taikoma sumažinta maito tarifo norma dėl jų galutinio vartojimo.

Vilniaus TM nustatė, kad įmonė perdirbo visas aptariamias importuotas prekes į komponentą, skirtą biodizelino gamybai. Taigi pripažino, kad galutinio vartojimo tikslas ir procedūra pagal leidimą buvo tinkamai įvykdyta. Tačiau teritorinė muitinė padarė išvadą, kad leidime nebuvo nurodytas TARIC kodas 1518 00 39 00 ir priskyrė šias prekes TARIC kodui 1518 00 99 90, taikant 7,7 proc. muitą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Vilniaus TM Ataskaita, pateikė skundą, kuriame nurodė, jog ginčo nagrinėjimo metu paaiškėjo naujos aplinkybės, t. y. pardavėjai OOO „H1“ ir OOO „T1“ informavo, jog visos ginčo deklaracijomis importuotos prekės turėjo savo sudėtyje gyvūninių riebalų, kadangi tai buvo augaliniai aliejai ir riebalai po maisto produktų kepimo ir juose yra gyvūninių riebalų. Pareiškėjas patikslintame skunde nurodė, jog ginčo prekės (atsižvelgiant į leidime dėl galutinio vartojimo klaidingai nurodytus TARIC kodus ir, atitinkamai, negalėjimo taikyti leidimo) turėtų būti klasifikuojamos TARIC 1518 00 95 90 kodu. Pareiškėjas Muitinės departamentui pateikė OOO „H1“ važtaraščius, patvirtinančius prekių supirkimą iš tiekėjų (maisto produktų gamybos įmonių), 2016-05-18 pirkimo–pardavimo sutartį ir 2015-10-01 sutartį, kuriomis eksportuotojas supirkinėjo aliejus ir riebalus iš jų susidarymo vietų; OOO „H1“ 2019-01-14 pažymą.

Ginčo nagrinėjimo metu Pareiškėjas Muitinės departamentui pateikė prašymą priimti sprendimą dėl privalomosios tarifinės informacijos (toliau – PTI) išdavimo. Šio prašymo pagrindu Muitinės departamentui pateiktas prašymas stabdyti Pareiškėjo skundo nagrinėjimą iki Muitinės departamentas priims sprendimą pagal Pareiškėjo prašymą dėl PTI išdavimo. Muitinės departamento 2019-02-08 sprendimu Nr. 1A-33 Pareiškėjo skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas iki Muitinės departamentas priims sprendimą dėl Pareiškėjo prašymo išduoti PTI. 2019-06-25 Pareiškėjas Muitinės departamentui pateikė gautą PTI, kuriame nurodyta, jog prekės klasifikuojamos KN kodu 1518 00 95. Tačiau Muitinės departamentas neatsižvelgė į naujai pateiktus dokumentus ir patvirtino Vilniaus TM patikrinimo ataskaitą.

1. Pirma, Pareiškėjas skunde Komisijai tvirtina, kad Muitinės departamentas netinkamai aiškina įrodinėjimo pareigas ir taikomas priemones.

Pirma, Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių, patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2010-06-29 įsakymu Nr. 1B-443. 6 ir 7 punktuose numatyta, jog muitinės pareigūnas turi teisę pareikalauti iš deklaranto pateikti dokumentus arba duomenis, būtinus prekių tarifiniam klasifikavimui patikrinti ir (arba) imti prekių mėginius, kadangi prekių mėginių ėmimas yra viena iš tarifinio klasifikavimo kontrolės priemonių. Taigi mėginių ėmimas deklaracijos įforminimo metu yra muitinei priskirta teisė, kuria ji gali pasinaudoti kontroliuojant muitinės procedūrą vykdymą.

Nagrinėjamu atveju prekių mėginiai muitinio patikrinimo metu nebuvo imti, todėl nebuvo nustatoma kiekvienos partijos prekės sudėtis. Tačiau Pareiškėjas pabrėžia, kad skundo nagrinėjimo metu savanoriškai kreipėsi į Muitinės departamentą dėl PTI išdavimo tokioms pačioms prekėms, dėl kurių klasifikavimo vyksta ginčas. Skunde teigiama, kad PTI išdavimui buvo pateikti tie patys dokumentai apie prekes, kurie buvo pateikti ir šioje byloje, įskaitant pardavėjo pateiktus prekių važtaraščius iš surinkimo vietų, duomenis apie prekių charakteristikas ir kt. Nepaisant to, Muitinės departamentas Sprendimu konstatuoja, jog „kadangi mėginiai nebuvo imti, todėl produktas klasifikuotinas pagal šį produktą apibūdinančius dokumentus“, taip nepagrįstai perkeldamas mėginių savalaikio nepaėmimo neigiamas pasekmes Pareiškėjui. Skunde pabrėžiama, kad Pareiškėjas nei importuodamas prekes, nei mokestinio ginčo metu neturėjo pareigos imti mėginių, tuo tarpu muitinį patikrinimą atliekantys subjektai turėjo teisę šiuos mėginius imti, siekdami užtikrinti tinkamą importo kontrolę. To neatlikus, Muitinės departamentas, sprenddamas klausimą dėl įrodinėjimo apimties, negalėjo apriboti Pareiškėjo teisės remtis vėliau atlikto mėginio ėmimu pagrįstu PTI ar vėliau (nei įformintos importo procedūros) pateiktais produktą apibūdinančiais dokumentais.

Antra, Muitinės departamentas nepagrįstai nevertino Pareiškėjo pateiktų dokumentų, kurie įrodo, jog prekės sudėtyje buvo gyvūninės kilmės riebalų, kas sąlygoja jų klasifikavimą TARIC 1518 00 95 90 kodu.

Ginčijamame Sprendime liko nevertinti ne tik Pareiškėjo pateiktas PTI, bet ir kiti skundo nagrinėjimo metu Pareiškėjo iš eksportuotojo gauti duomenys, nors pirminiame skunde Pareiškėjas nurodė, jog kreipėsi į prekių pardavėjus, siekdamas surinkti papildomos informacijos apie importuotas prekes ir jų sudėtį. Gavęs minėtus dokumentus Pareiškėjas informavo Muitinės departamentą apie naujas aplinkybes, kurios nebuvo žinomos teritorinei muitinei atliekant patikrinimą bei pačiam Pareiškėjui, t. y. pardavėjai OOO „H1“ ir OOO „T1“ informavo, jog visos ginčo deklaracijomis importuotos prekės turėjo savo sudėtyje gyvūninių riebalų; pardavėjas OOO „H1“ pateikė pirminius dokumentus apie importuotas prekes (OOO „H1“ pirkimo–pardavimo

sutartis su jo kontrahentais ZAO „K1“ ir ZAO „P1“, pagal kurias buvo vykdomas aliejų ir riebalų surinkimas, taip pat prekių perdavimo priėmimo aktus (važtaraščius), kurie patvirtina prekių supirkimą iš tiekėjų); taip pat pateiktos OOO „H1“ 2018-09-03, OOO „T1“ 2018-08-27 pažymos, kuriose nurodyti duomenys apie importuotų prekių sudėtį bei aprašytos aplinkybės dėl duomenų nurodymo dalyje komercinių dokumentų.

Sprendime Muitinės departamentas nurodė, jog Pareiškėjo pateikta informacija yra abejotina patikimumo prasme, nes ji pateikta žinant mokestinio patikrinimo rezultatus. Pareiškėjo nuomone, toks sprendimas prieštarauja Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 153 straipsnio 3 dalies nuostatoms. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2006-06-16 nutartyje adm. byloje Nr. A-2-1067/2006 nurodyta, jog mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija gali suabejoti po mokestinio patikrinimo atlikimo pateiktais įrodymais ir gali juos atmesti. Kaip nurodoma paties Muitinės departamento cituojamoje nutartyje, „<...> siekiant objektyvaus ir teisingo bylos išnagrinėjimo, tokie vėliau pateikti įrodymai turi būti atidžiai vertinti ir privalu išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių jie buvo pateikti ne iš karto, o po tam tikro laiko <...>“. Vien faktas, jog Pareiškėjas pateikė dokumentus po mokestinio patikrinimo negali būti priežastimi juos atmesti – Muitinės departamentas privalėjo atlikti išsamią vėlavimo priežasčių analizę ir tinkamai bei pagrįstai motyvuoti atsisakymą šiuos duomenis vertinti.

Pareiškėjo nuomone, LVAT praktika, kuria remiamasi ginčijamame sprendime netaikytina šiame ginče – aukščiau nurodyta LVAT byloje buvo sprendžiamas klausimas dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos atlikto mokestinio patikrinimo aplinkybių vertinimo ir jų įrodinėjimo.

Trečia, Muitinės departamentas kelia nepagrįstus reikalavimus Pareiškėjo įrodinėjimo naštai – Muitinės departamentas nesivadovauja pateiktais papildomais įrodymais ir Sprendime nurodo, jog Pareiškėjo pateikti siuntėjų paaiškinimai yra grindžiami ne faktiniais duomenimis (pvz. tyrimų rezultatais) apie aliejaus savybes, o prielaidomis, tačiau nesivadovauja ir Pareiškėjo teikiamais tyrimų rezultatais, t. y. PTI ir 2019-02-25 Muitinės laboratorijos tyrimo protokolu.

Taigi mokesčių administratorius, tyrimų rezultatais nenustatęs galimai kitokių prekių sudėties duomenų (kurie leistų prekes klasifikuoti TARIC 1518 00 99 90), Pareiškėjui nustatė pareigą įrodyti prekių klasifikavimą TARIC 1518 00 95 kodu išimtinai jau importuotų prekių tyrimo rezultatais. Tai objektyviai neįgyvendinama, nes mokesčių administratorius atliko patikrinimą po prekių išleidimo į laisvą apyvartą.

2. Pareiškėjas tvirtina, kad Muitinės departamentas privalėjo remtis jo pateikta PTI. Kaip minėta, Pareiškėjas kreipėsi į Muitinės departamentą su prašymu išduoti PTI, jį grįsdamas tapačiais dokumentais, kuriais rėmėsi mokestiniame ginče, bei pridėdamas prekių mėginį. Taigi, PTI sprendimas taikytinas mokestiniame ginče, kadangi yra priimtas dėl tapačių prekių.

Pareiškėjo teigimu, faktą, jog Pareiškėjo teiktas PTI turi esminę reikšmę nagrinėjamam mokestiniam ginčui įrodo ir paties mokesčių administratoriaus veiksmai – Pareiškėjui pateikus prašymą dėl PTI išdavimo, Muitinės departamentas tenkino Pareiškėjo 2019-01-10 prašymą ir 2019-02-08 sprendimu Nr. 1A-33 skundo nagrinėjimą sustabdė dėl pradėtos PTI procedūros, o atnaujino tik gavęs PTI. Pareiškėjas pabrėžia, jog Muitinės departamentui buvo žinoma, kad PTI bus išduotas vėliau nei importuotos prekės. Nepaisant to Muitinės departamentas sprendė, jog yra teisėtas ir pagrįstas pagrindas stabdyti skundo nagrinėjimą, nes PTI yra būtinas skundo nagrinėjimui. Pareiškėjo vertinimu, Muitinės pozicija nevertinti PTI šiuo atveju prieštarauja logikai.

PTI patvirtina, jog importuotos prekės (po kepimo likę aliejai ir riebalai) tiek pagal laboratorinius tyrimus (2019-02-25 Muitinės laboratorijos tyrimo protokolas), tiek pagal mokestinio ginčo byloje surinktus su prekėmis susijusius dokumentus, yra klasifikuojamos TARIC kodu 1518 00 95 (nevalgomieji gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai).

Pareiškėjas vadovaujasi PTI ne kaip būsimų prekių importo dokumentu, patvirtinančiu importuojamų prekių kodą, nustatytą įpareigojančiu sprendimu, o kaip įrodymu, kuris pateikia duomenų apie ginčo prekes ir jų teisinį klasifikavimą.

Skunde pažymima, kad ginčą ir muitinės poziciją dėl ginčo prekių priskyrimo TARIC kodui 1518 00 99 sąlygojo anksčiau buvęs skirtingas pozicijų 1518 00 95 ir 15 18 00 99 aiškinimas. Teritorinė muitinė ir Muitinės departamentas anksčiau laikėsi aiškinimo, jog aliejai po kepimo

(nepriklausomai ar juose yra gyvulinės kilmės riebalų ar jų dalių) priskiriami TARIC kodui 1518 00 99 (žr. 2018-06-27 Muitinės departamento atsakymą dėl paklausimų Nr. (15.4/20)-5782).

Mokestinio ginčo byloje esantys dokumentai (2018-02-14 Muitinės departamento ir teritorinės muitinės tarpusavio susirašinėjimas) pateikia duomenų, jog pačiai muitinei buvo kilęs klausimas dėl prekių klasifikavimo 1518 00 31 ir 1518 00 39 bei 1518 00 99 pozicijose ir muitinė prekes (panaudotą aliejų, importuojant be leidimo galutiniam vartojimui) laikė klasifikuotiną kodu 1518 00 99. Skunde pastebima, jog anksčiau formuota muitinės pozicija dėl tokių prekių klasifikavimo 1518 00 99 subpozicijoje dabar yra pasikeitusi, ką patvirtina tiek Sprendime pateikiamas aiškinimas, tiek Pareiškėjui išduotas PTI.

3. Pareiškėjo tvirtinimu, ginčo prekės klasifikuotinos TARIC 1518 00 95 90 kodu.

Remiantis Komisijos Reglamento (EB) 2016/1821, iš dalies keičiančio Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą, pirmos dalies preliminariųjų nuostatų bendrosiomis KN aiškinimo taisyklėmis, skyrių, skirsnių ir subpozicijų pastabomis, pozicijų ir subpozicijų pavadinimais bei antrosios dalies 15 skirsnio nuostatomis, Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos paaiškinimais (HSEns, 2012), KN paaiškinimais (OL C 13/137/01, 2011), KN 1518 pozicijai priskiriami nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai (įskaitant gruzdinimo aliejų, kuris, pavyzdžiui, gali būti sudarytas iš aliejų ir nedidelės dalies gyvūninių riebalų (HSEns, 2012 (B)). KN 1518 00 95 subpozicijoje yra klasifikuojami nevalgomieji gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai.

Byloje surinkti įrodymai bei PTI patvirtina, jog ginčo prekės yra panaudotas aliejus ir riebalai, netinkami naudoti, susidarę po maisto produktų gamybos (kepimo). Atsižvelgiant į pardavėjų raštu pateiktus paaiškinimus visuose ginčo produktuose buvo gyvūninės kilmės riebalų. Todėl darytina išvada, jog importuotos prekės yra nevalgomų (panaudotų) gyvūninių riebalų ir augalinių aliejų mišiniai.

KN 1518 00 95 subpozicijos pavadinimas lemia ginčo prekių (nevalgomieji gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų mišiniai) klasifikavimą šioje subpozicijoje. Pagal 3(a) Bendrąją aiškinimo taisyklę (BAT), pirmenybė teikiama tai pozicijai, kurioje prekė aprašyta tiksliausiai, lyginant su kitomis pozicijomis, kuriose ji aprašyta bendriau. KN 1518 00 95 subpozicijoje prekė aprašyta tiksliausiai, lyginant su kita to paties lygio KN 1518 00 99 subpozicija „Kiti“. Todėl ginčo prekės turėtų būti klasifikuojamos KN 1518 00 95 subpozicijoje ir galutinai klasifikuotinos TARIC kodu 1518 00 95 90.

Pareiškėjas pabrėžia, kad ginčo prekių klasifikavimą TARIC kodu 1518 00 95 90, be kita ko, patvirtina prekių pardavėjų (eksportuotojų) pateikti pirminiai dokumentai apie prekes (surinkimo važtaraščiai, pirkimo–pardavimo sutartys); pardavėjų (eksportuotojų) pažymos (OOO „H1“ 2018-08-22 ir 2019-01-14 pažymos, OOO „T1“ 2018-08-27 pažyma); Pareiškėjui išduotas PTI Nr. LT BTI 2019-DEC-3T-0009/20; Muitinės laboratorijos 2019-02-25 tyrimo protokolas. Šias išvada patvirtina ir po ginčijamo Sprendimo priėmimo papildomai surinkti įrodymai – pardavėjo OOO „T1“ eksporto deklaracijų 33 langelyje ginčo prekės klasifikuotos TARIC kodu 1518 00 95 (nevalgomieji gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai). Pareiškėjas teigia negalėjęs pateikti eksporto deklaracijų anksčiau, kadangi šie dokumentai yra valdomi pardavėjų (eksportuotojų) ir jie nebuvo linkę pasidalinti jais su Pareiškėju (pirkėju), motyvuodami, jog juose yra konfidencialių duomenų.

Skunde nurodoma, kad neatitikimas importo deklaracijoje nurodant klaidingą kodą atsirado dėl neteisingo leidimo galutiniam vartojimui ir Pareiškėjo klaidos aiškinantis kodus 1518 00 31 ir 1518 00 39 (teisinio neaiškumo faktą patvirtina muitinės pareigūnų susirašinėjimas (2018-02-14 el. laiška mokestinio ginčo byloje).

Atsižvelgiant į tai, jog Sprendime yra abejojama Pareiškėjo teikiamų duomenų tikrumu, Pareiškėjas, siekdamas paneigti šias abejones ėmėsi papildomų priemonių ir teikiamoje OOO „T1“ deklaracijoje nurodytos informacijos tikrumui patvirtinti, kreipėsi į OOO „H1“ su prašymu pateikti eksporto dokumentus. Skundo pateikimo momentui Pareiškėjas negavo dokumentų iš šios bendrovės, todėl negali jų pateikti.

Atsižvelgdamas į aukščiau išdėstytas faktines aplinkybes ir teisinius motyvus, Pareiškėjas prašo panaikinti Muitinės departamento 2017-07-30 sprendimą Nr. 1A-161 dalyje, kuria buvo patvirtinta Vilniaus TM 2018-05-30 patikrinimo ataskaita Nr. 8VM320037M.

Muitinės departamentas skundžiama Sprendimo dalimi patvirtino Vilniaus TM 2019-07-30 patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320037M.

Sprendime nurodyta, kad Vilniaus TM atliko Pareiškėjo teminį ūkinės komercinės veiklos, apskaitos ir finansinės atskaitomybės patikrinimą, susijusį su laikotarpyje nuo 2016-10-01 iki 2018-02-28 importuotomis prekėmis. Atlikusi patikrinimą, Vilniaus TM 2018-05-30 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320037M, kuria nusprendė pakeisti importo deklaracijose, kurios nurodytos patikrinimo ataskaitos priede Nr. 1, deklaruotų prekių TARIC kodą 1518 00 31 00 į TARIC kodą 1518 00 99 90 ir taikyti 7,7 proc. trečiųjų šalių maito tarifą. Atsižvelgdama į tai, Vilniaus TM Pareiškėjui papildomai apskaičiavo ir įregistravo 12 392 Eur maitą, 243 Eur maito delspinigių, 2 603 Eur importo pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM) ir skyrė 30 proc. (4 499 Eur) dydžio baudą.

Pareiškėjas dėl Vilniaus TM 2018-05-30 patikrinimo ataskaitos Nr. 8VM320037M pateikė skundą Muitinės departamentui. Muitinės departamentas, gavęs skundą ir nustatęs, kad pateiktas skundas neatitinka MAĮ 153 straipsnio 1 dalies 3 punkto ir 3 dalies nuostatų, 2018-07-27 sprendimu Nr. 1A-290 įpareigojo Pareiškėją pašalinti skundo trūkumus. Pareiškėjas pateikė 2018-08-14 prašymą dėl dokumentų prijungimo ir termino pratęsimo, kuriame nurodė, kad pateikia dalį įrodymų. Taip pat nurodė, kad per nustatytą terminą neturi objektyvios galimybės pateikti kitų įrodymų, nes šiuos dokumentus reikia gauti iš prekių siuntėjų. Atsižvelgdamas į tai, Pareiškėjas prašė pratęsti terminą dokumentams pateikti. Pareiškėjas 2018-09-03 Muitinės departamentui pateikė patikslintą skundą, o 2018-09-18 ir 2018-10-11 buvo pateikti Pareiškėjo prašymai dėl įrodymų prijungimo prie bylos. Papildydamas skundą, Pareiškėjas 2018-12-03 pateikė prašymą, kuriame nurodė, kad renka papildomus įrodymus dėl privalomosios tarifinės informacijos, o 2019-01-15 Muitinės departamente gautas Pareiškėjo prašymas sustabdyti skundo nagrinėjimą, nes vyksta privalomosios tarifinės informacijos išdavimo procedūra tokioms pačioms prekėms. Atsižvelgdamas į tai, Muitinės departamentas 2019-02-08 sprendimu Nr. 1A-33 sustabdė skundo nagrinėjimą iki bus priimtas sprendimas dėl PTI pagal Pareiškėjo pateiktą prašymą. Muitinės departamente 2019-04-29 gautas Pareiškėjo prašymas dėl papildomų dokumentų prijungimo ir 2019-06-25 raštas, kur nurodoma, kad Pareiškėjui yra išduotas PTI sprendimas bei pateikti papildomi dokumentai.

Dėl prekių klasifikavimo

Sprendime nurodyta, kad teisinius ginčo santykius reglamentuoja 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo maitų tarifo I priedas (toliau – Kombinuotoji nomenklatūra).

Kombinuotoji nomenklatūra prekes, priskiriamas 1518 00 95 subpozicijai, apibūdina kaip nevalgomuosius gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišinius arba preparatus. Kombinuotoji nomenklatūra prekes, priskiriamas 1518 00 99 apibūdina kaip „kiti“.

Aiškinant minėtas Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijas pagal jų aprašymą, matyti, kad Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 95 subpozicijai gali būti priskiriamas toks produktas, kuris sudarytas išimtinai iš gyvūninės kilmės, arba kartu iš gyvūninės ir augalinės kilmės riebalų sudėtinių dalių. Produktai, neatitinkantys 1518 00 95 subpozicijos aprašymo, t. y. neturintys gyvūninių riebalų ir sudaryti vien tik iš augalinės kilmės aliejų, riebalų ir pan., priskirtini Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 99 subpozicijai.

Iš skundžiamos ataskaitos turinio matyti, kad Vilniaus TM, atlikusi patikrinimą ir įvertinusi maitinio įforminimo metu pateiktus bei patikrinimo metu surinktus dokumentus (sąskaitas, cheminės analizės dokumentus ir prekių specifikacijas), nustatė, kad Pareiškėjas importavo panaudotą augalinį aliejų be gyvūninių riebalų, todėl Pareiškėjo importuotą prekę klasifikavo Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 99 subpozicijoje.

Sprendime pažymėta, kad teisingam prekių klasifikavimui būtina nustatyti, ar Pareiškėjo importuotame panaudotame augaliniame aliejuje buvo gyvūninės kilmės riebalų, nes nuo to

priklauso, kurioje iš minėtų subpozicijų turi būti klasifikuojamos ginčo prekės, t. y. jei panaudotame augaliniame aliejuje yra gyvūninės kilmės riebalų, klasifikuojama KN 1518 00 95 subpozicijoje, o jei tai tik panaudotas augalinis aliejus be gyvūninės kilmės riebalų – KN 1518 00 99. Kadangi mėginiai nebuvo imti, todėl produktas klasifikuotinas pagal šį produktą apibūdinančius dokumentus.

Įvertinęs prekių aprašymą muitinės deklaracijose ir muitinio įforminimo metu bei patikrinimo metu pateiktuose dokumentuose (sąskaitos, cheminės analizės dokumentai ir prekių specifikacijos) esančią informaciją apie prekių sudėtį, mokesčių administratorius priėjo išvadą, kad Pareiškėjas importavo panaudotą augalinį aliejų be gyvūninių riebalų. Muitinės departamentas sprendė, kad priimdama skundžiamą ataskaitą Vilniaus TM pagrįstai šias prekes klasifikavo Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 99 subpozicijoje.

Pareiškėjo pateiktas PTI Nr. LT BTI 2019-DEC-3T-0009/20 šiuo atveju netaikytinas, nes jis išduotas vėliau nei importuotos prekės, o vadovaujantis 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 592/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 33 straipsnio 2 dalies a punktu, PTI sprendimas yra privalomas ir taikytinas prekėms, su kuriomis susiję muitinės formalumai užbaigiami po sprendimo įsigaliojimo dienos.

Muitinės departamentas, įvertinęs Pareiškėjo skunde išdėstytus argumentus ir prie skundo pateiktus prekių siuntėjų OOO „H1“ ir OOO „T1“ dokumentus, kuriais Pareiškėjas grindžia, kad importuotame aliejuje buvo gyvūninės kilmės riebalų, priėjo išvadą, kad pateikti dokumentai negali būti laikomi įrodymais, kurie vienareikšmiškai pagrįstų, jog importuotame produkte buvo gyvūninės kilmės riebalų. Kaip matyti iš muitinio įforminimo metu pateiktų dokumentų ir prie Pareiškėjo skundo papildomai pateiktų dokumentų, juose esanti informacija apie importuoto aliejaus savybes yra skirtinga ir prieštaringa, t. y. importo metu pateiktuose dokumentuose nurodyta, kad gyvūninių riebalų nėra, o su skundu pateiktuose dokumentuose nurodoma, kad panaudotame aliejuje yra (gali būti) gyvūninių riebalų. Su skundu pateikti siuntėjų paaiškinimai yra nepatvirtinti jokios laboratorijos tyrimais ir teiginiai apie gyvūninių riebalų buvimą paremti prielaida. Cheminės analizės dokumentuose, kurie buvo pateikti muitinio forminimo metu, pažymėta, jog šiame produkte nėra gyvūninių riebalų. Muitinės departamentas pažymėjo, kad nurodytas priemaišas gali sudaryti tiek augalinės kilmės, tiek gyvūninės kilmės degėsi (nuosėdos), todėl priemaišos gali pagrįsti tą tik faktą, kad aliejus (aliejų mišinys) yra panaudotas, netinkamas žmonių maistui ir, kad toks produktas klasifikuotinas KN 1518 pozicijoje.

Muitinės departamentas sprendė, kad Pareiškėjo pateiktose siuntėjų paaiškinimuose nurodyta informacija yra grindžiama ne faktiniais duomenimis (pvz.: tyrimo rezultatais) apie aliejaus savybes, o prielaidomis. Be to, siuntėjų nurodyta informacija yra abejotina patikimumo prasme, nes ji pateikta žinant mokesčio patikrinimo rezultatus ir muitinės nustatytas faktines aplinkybes. Muitinės departamentas Sprendime cituoja LVAT 2006-06-15 nutartį adm. byloje Nr. A-2-1067/2006, kurioje teismas yra nurodęs, kad „be abejonės, įstatymas nedraudžia mokesčių mokėtojui teikti įrodymus ir po mokesčio patikrinimo atlikimo, tačiau tai nereiškia, jog mokesčių ginčą nagrinėjanti institucija negali suabejoti tokiu būdu pateiktais įrodymais ir negali jų atmesti. Siekiant objektyvaus ir teisingo bylos išnagrinėjimo, tokie vėliau pateikti įrodymai turi būti atidžiai įvertinti ir privalu išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių jie buvo pateikti ne iš karto, o po tam tikro laiko. Be abejonės, tokį įrodymų pateikimo uždelsimą gali nulemti objektyvios priežastys, tačiau taip pat toks vėlesnis įrodymų pateikimas gali reikšti ir mokesčių mokėtojo bandymą, žinant nustatytus jo mokesčių nesumokėjimo faktus, sudaryti jo veiksmų teisėtumo regimybę bei išvengti mokesčių prievolių vykdymo.“ Nagrinėjamu ginčo atveju Muitinės departamentas teigia nenustatęs objektyvių priežasčių, kurios galėjo lemti vėlesnį Pareiškėjo įrodymų (ginčo prekių siuntėjų paaiškinimų) pateikimą, kuomet jau žinomi mokesčio patikrinimo rezultatai. Be to, paaiškinimuose pateikta informacija yra grindžiama ne objektyviais duomenimis, o subjektyvia suinteresuoto asmens nuomone.

Sprendime konstatuota, jog ginčo medžiagoje surinkti įrodymai nepatvirtina to fakto, kad importuotame panaudotame augaliniame aliejuje buvo gyvūninės kilmės riebalų, todėl laikytina, kad ginčo prekė yra panaudotas augalinis aliejus be gyvūninių riebalų ir ji klasifikuotina TARIC kodu 1518 00 99 90.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduotinas nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuotų 12 392 Eur maito, 243 Eur maito delpinigių ir 2 603 Eur importo PVM, konstatavus aplinkybes, jog Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2016-10-01 iki 2018-02-28 įformintose importo deklaracijose (19 EID) importuotas prekes deklaravo neteisingu TARIC kodu. Atlikusi patikrinimą, Vilniaus TM 2018-05-30 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320037M, kuria nusprendė pakeisti importo deklaracijose, nurodytose patikrinimo ataskaitos priede Nr. 1, deklaruotų prekių, aprašytų kaip „neapdorotas, nelakusis, skystas, sumaišytas panaudotas augalinis aliejus, skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą“, TARIC kodą 1518 00 31 00 į TARIC kodą 1518 00 99 90 ir taikyti 7,7 proc. trečiųjų šalių maito tarifą. Vilniaus TM, įvertinusi prekių aprašymą muitinės deklaracijose ir muitinio įforminimo metu bei patikrinimo metu pateiktuose dokumentuose (sąskaitos, cheminės analizės dokumentai ir prekių specifikacijos) esančią informaciją apie prekių sudėtį, priėjo išvadą, kad Pareiškėjas importavo panaudotą augalinį aliejų be gyvūninės kilmės riebalų, kuris klasifikuojamas KN 1518 00 99 subpozicijoje.

Muitinės departamentas savo sprendime su Vilniaus TM išvadomis sutiko.

Pareiškėjas ginčija Muitinės departamento poziciją ir savo skunde akcentuoja, kad importuotos prekės sudėtyje buvo gyvūninės kilmės riebalų. Pareiškėjas tvirtina, kad: 1) Muitinės departamentas nepagrįstai įrodinėjimo našta perkelia Pareiškėjui; 2) nepagrįstai nevertinti Pareiškėjo Muitinės departamentui pateikti dokumentai (ginčo prekių pardavėjų OOO „H1“ ir OOO „T1“ raštai ir pažymos apie importuotų prekių sudėtį bei pirminiai aliejų ir riebalų surinkimo dokumentai ir sutartys); 3) Muitinės departamentas privalėjo remtis ginčo byloje pateikta PTI, kuri priimta dėl tapačių prekių ir remiantis tais pačiais dokumentais. Pareiškėjo tvirtinimu, jo pateikti dokumentai įrodo, jog importuotos prekės yra nevalgomų (panaudotų) gyvūninių riebalų ir augalinių aliejų mišiniai, kurie turi būti klasifikuojami TARIC kodu 1518 00 95 90.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju ginčo santykius reglamentuoja 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo maitų tarifo I priedas (toliau – KN). Vadovaujantis šio reglamento Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 1 ir 6 dalyje įtvirtintais principais, juridiniais tikslais prekių klasifikavimas turi būti nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas. Juridiniais tikslais priskiriant prekes bet kurios pozicijos subpozicijoms vadovaujamosi subpozicijų pavadinimais ir visomis taikytinomis subpozicijų pastabomis, taip pat *mutatis mutandis* pirmiau išdėstytomis taisyklėmis, laikantis nuostatos, kad gali būti sugretinamos tik to paties lygio subpozicijos. Taikant šią taisyklę taip pat reikia remtis atitinkamo skyriaus ar skirsnio pastabomis, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip. Šio reglamento 15 skirsnio 1518 pozicijai priskiriami: „Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, kaitinti, oksiduoti, dehidratuoti, sulfuruoti, prapūsti, polimerizuoti šiluma vakuume arba inertinėse dujose arba kitaip chemiškai modifikuoti, išskyrus priskiriamus 1516 pozicijai; nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių šiam skirsniui priskiriamų riebalų arba aliejų frakcijų mišiniai arba preparatai, nenurodyti kitoje vietoje“. Pareiškėjas ginčo prekes klasifikavo 1518 00 31 00 subpozicijoje, kuri apibrėžiama kaip „gyvūniniai arba augaliniai riebalai, skirti naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą“.

Byloje nagrinėjamu atveju Vilniaus TM prekes, atsižvelgdama į jų aprašymą, jog tai yra naudotų augalinių aliejų mišinys, kurio sudėtyje nėra gyvūninės kilmės riebalų, priskyrė 1518 00 99 90 KN subpozicijai „Kiti“.

Iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Vilniaus TM prekių priskyrimo 1518 00 99 KN subpozicijai (TARIC kodas 1518 00 99 90) pagrįstumui įvertinti, analizavo prekes lydinčiuosius dokumentus: 1) minėtų importo deklaracijų 31 langelio „Krovinio vietos ir prekių aprašymas“ duomenis, kuriuose nurodyta, kad importuojama prekė – neapdorotas, nelakusis,

skystas, sumaišytas panaudotas augalinis aliejus, skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą (tik 2016-11-16 EID Nr. 16LTVR5000IM062A99 prekė aprašyta kaip „naudotas gyvūninių arba augalinių riebalų bei aliejų mišinys, skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą); 2) OOO „H1“, OOO „T1“ ir OU „AH“ sąskaitas (dokumentų datos ir numeriai Vilniaus TM 2018-05-30 patikrinimo ataskaitos Nr. 8VM320037M 2 priede), kuriose prekė aprašyta kaip „augalinių aliejų mišinys (vegetable oil mix)“, „panaudotas (po kepimo) aliejus (riebalų ir aliejų mišinys) (used cooking oil (mix of oils and fats))“, „panaudotas augalinis aliejus“; 3) siuntėjo pateiktas OOO „H1“ chemines analizes b/n (dokumentų datos nurodytos Vilniaus TM 2018-05-30 patikrinimo ataskaitos Nr. 8VM320037M 2 priede), kuriose nurodyta, kad minėtas aliejus yra 100 proc. augalinės kilmės, panaudotas (po kepimo); 4) OOO „H1“ prekių specifikaciją prie 2016-12-30 sutarties Nr. 30/12/16, kurioje prekė aprašyta kaip „panaudotas aliejus po maisto produktų kepimo gruzdintuvėje“ (Vilniaus TM 2018-05-30 patikrinimo ataskaitos Nr. 8VM320037M 4-5 psl.).

Pareiškėjas, siekdamas pagrįsti gyvūninės kilmės riebalų buvimą panaudotame augaliniame aliejuje ir tuo pačiu prekių priskyrimo 1518 00 95 90 KN subpozicijai pagrįstumą, kartu su skundu ir 2019-09-24 prašymu „Dėl įrodymų pateikimo“ Komisijai pateikė OOO „H1“ ir OOO „T1“ (ginčo prekių pardavėjų) eksporto deklaracijas (su vertimais), kuriomis buvo eksportuotos ginčo prekės. Kaip matyti iš eksporto deklaracijų, eksportuotojai ginčo prekes klasifikavo KN kodu 1518 00 95 00. Pareiškėjo teigimu, šie dokumentai patvirtina tiek PTI, tiek Pareiškėjo skunde išdėstytą poziciją dėl prekių klasifikavimo 1518 00 95 90 KN kodu.

Komisija pažymi, kad esant situacijai, kuomet prekės išleistos į laisvą apyvartą ir prekių mėginiai imti nebuvo, vadovaujamosi Muitinės departamento 2010-06-29 įsakymu Nr. IB-443 patvirtintų Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 9 punkto nuostatomis, nustatančiomis, kad tais atvejais, kai neįmanoma paimti prekes reprezentuojančių mėginių, imama asmens patvirtinta ir prekes apibūdinanti informacinė medžiaga, t. y. prospektai, brėžiniai, aprašymai ar jų kopijos, nuotraukos, techninė dokumentacija, katalogai, reklaminiai ir kiti leidiniai ir dokumentai, kuriuose pateiktos informacijos pakanka prekės klasifikavimui. Muitinės pareigūnas privalo įsitikinti, ar asmens pateiktoje informacinėje medžiagoje aprašytos (pavaizduotos) prekės atitinka muitiniam tikrinimui pateiktas arba pas asmenį rastas prekes. Prekių klasifikavimui pagal jas apibūdinančią informacinę medžiagą taikomos prekių mėginių klasifikavimo nuostatos. Taigi, pagrindinis šioje byloje iškilęs klausimas yra Pareiškėjo papildomai pateiktų įrodymų vertinimas, leisiantis patvirtinti arba paneigti Muitinės departamento sprendimo pakeisti Pareiškėjo importo deklaracijose deklaruotų prekių TARIC kodą iš 1518 00 31 00 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7,7 proc. trečiųjų šalių muito tarifą, pagrįstumą. Todėl Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjo pateiktų dokumentų pobūdį ir turinį, daro išvadą, jog galutinio sprendimo dėl Pareiškėjo apmokestinimo priėmimui yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktas eksporto deklaracijas, jų autentiškumą, nurodytos informacijos turinį, jos įtaką ir santykį su kita ginčo byloje surinkta informacija.

MAĮ 155 straipsnio 6 dalyje (toliau – MAĮ) nustatyta, kad Komisija, priimdama sprendimą dėl mokesčių mokėtojo skundo, neatsižvelgia ir nevertina tų mokesčių mokėtojo pateiktų įrodymų, kurie nebuvo pateikti centriniam mokesčių administratoriui, išskyrus atvejus, kai apie jų negalimumą pateikti buvo nurodyta mokesčių mokėtojo skunde centriniam mokesčių administratoriui.

Komisija, kaip mokesstinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Pareiškėjo su skundu Komisijai pateiktus naujus įrodymus pažeistų MAĮ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskusti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos naujai pateikti aukščiau nurodyti įrodymai pirmiausiai turi būti vertinami centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje administracinėje byloje

Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skųsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, (2005-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A11-180/2005) aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo, nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokesčio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Dėl nurodytų priežasčių Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų pareikalauti Pareiškėjo pateikti Komisijai pateiktų dokumentų originalus ir įvertinti jų patikimumą bei pakankamumą ginčijamam faktui nustatyti.

Komisijai konstatavus šias aplinkybes, Pareiškėjo kiti skundo argumentai, susiję su jam apskaičiuotu 12 392 Eur muitu, 243 Eur muto delspinigiais ir 2 603 Eur importo PVM, nebenagrinėjami.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-07-30 sprendimą Nr. 1A-161 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius